

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca

O, pace vouă! Pace vouă! Pace vouă, fiilor! Aveți nevoie de putere, de pacea care vă aduce putere, iar Eu sunt Cel ce vă dau.

O, fiilor, când vă văd apăsați de dureri fel de fel, de săgeți gândite spre voi, Eu, Domnul și Păstorul vostru, Mă așez lângă voi ca să nu purtați singuri dureri, căci sunt dintre cei ce vă despart de Mine și de lucrul Meu cu voi când dau ei să trimită dureri gândite spre voi. Mă așez lângă voi în vremi de dureri ca să nu purtați singuri durerile voastre, că altfel nu e pe pământ, unde frate pe frate se dă la suferință, că nu toți pricep ce este viața cu Dumnezeu, de vreme ce fiecare își iubește mai întâi viața sa și caută să-și facă sieși bine, lovind prin aceasta pe cel de lângă el ca un judecător al lucrurilor, o, și nimeni nu mai păstrează taina vieții omului, și omul se duce la preot cu viața lui și nu știe, săracul, pe cine are pus peste el sub nume de păstor, iar Eu, Domnul, de milă am venit să-i fiu omului bun Păstor, căci preotul îi vinde viața și taina vieții lui, că așa i se cere să facă dacă vrea slujbă de păstor, iar Eu vin și îl păstoresc pe cel ce voiește cu Dumnezeu și-i pun calea sub picioare în taină, așa cum și pe voi v-am așezat lângă Mine și am făcut din voi tainele Mele pentru cei ce dau să înțeleagă viața cu Dumnezeu, dar și din aceștia fac dureri, fie din nepricepere, fie din nemulțumiri, din neumilință, și ori de câte ori voi aveți dureri de dus și lacrimi nevăzute și neștiute, Eu nu vă las să purtați singuri și port cu voi tot ce vă doare, tot ce vine spre voi ca să vă doară, port, fiilor, cu voi și lângă voi, căci și voi Mă purtați pe Mine cu tot ce doare în cer.

O, fiți tainele Mele, fiilor! Fiți ca privighetoarea care slăvește toată noaptea pe Domnul când toți și toate dorm și când ea aduce Domnului alin și mărire, dar și pe om mângâindu-l când el veghează ca și ea, privind spre cer cu dor ca Maria Egipteanca, sfânta pustiului Iordanului, fiilor, cea care și-a petrecut viața ei cu Domnul între viețuitoarele codrilor adânci, cum nimeni nu știa taina vieții ei acolo, și era ea acoperită de taina dintre ea și Dumnezeu. Și iată, e zi de amintire sfântă și de pocăință mare, iar voi luați pe voi iar și iar înaintea poporului cuvântului Meu, luați veșmântul umilinței, fiilor. E haina slavei acest veșmânt, așa cum haina trufiei este haina rușinii vieții omului, căci lumina e lumină, și întunericul e întuneric, iar fiii dragostei sunt fiii lui Dumnezeu tot timpul și au ei umilință ca a Mea și suferă îndelung și sunt disprețuiți ca să semene cu Mine, iar despre Mine și despre suferințele Mele, iată, scrie despre ele în prooroci, și așa este scris: *«Disprețuit era, Cel din urmă dintre oameni, Om al durerilor și cunoscător al suferinței, Unul de la Care să-ți întorci fața ca de la un nebăgat în seamă, dar El a luat asupra-Și durerile noastre și S-a împovărat cu suferințele noastre, și a fost străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre și pedepsit pentru mântuirea noastră, ca prin ranele Lui toți să ne vindecăm, că toți umblam rătăciți ca niște oi fiecare pe calea noastră, iar Domnul a făcut să cadă asupra Sa fărădelegile noastre ale tuturor»*.

Fiilor, fiilor, e zi de duminică, și este așezată de sfinți pildă de pocăință mare, lepădare de sine cum nu s-a mai auzit, și aceasta spre povață pentru cei care puțin de tot înțeleg cum se pleacă și cum se merge pe calea slavei Domnului. Maria Egipteanca a avut două vieți: cea dintâi în păcate mereu, iar cea de-a doua în sfințenie mereu, și până la pasul ei cel din urmă, până la intrarea ei cu sfinții. O, așa ar trebui să fie viața și mersul fiecărui creștin căruia Eu, Domnul, îi ies în cale ca să-i arăt și lui calea. Așadar, Eu, Domnul, Mă apropii să grăiesc poporului cuvântului Meu și să-i dau lui trezire spre veghe, să-i dau curățire de păcate, că e

vremea postului mare și e pregătire pentru praznic de înviere și de unire cu Domnul a celor ce iubesc pe Domnul cu viața și cu mersul vieții lor.

O, fii ai hranei cuvântului Meu, o, pocăiți-vă, fiilor! Nu vă am aici, la izvor veniți în ziua aceasta, dar vin Eu spre voi cu carte și vă grăiesc cu mare folos și cu aducere aminte a învățăturilor Mele și a vremii lor. O, fiilor, luptați-vă cu voi înșivă și alegeți-vă apoi și căutați să fiți iubitori de Dumnezeu, dar trebuie să rumegați cu mare dor și cu mare grijă hrana pe care v-am dat-o mereu, cea de ieri și cea de azi și cea de mâine, dacă vă păstrați ai Mei, creștini curați, fiilor, căci dacă doar o dată luați în urechi cuvântul Meu, și nu vă mai întoarceți iarăși spre el, uitându-vă în el și iarăși uitându-vă, o, poate diavolul să vă cadă în neîmplinirea cuvântului Meu pe voi.

O, iubiți, treziți și iubiți iubirea Mea în voi și stați în focul ei mereu, că fără ea vie în voi vă ia gustul plăcerilor în primire și vă desparte de Mine, căci Eu sunt Cel fără de păcat, fiilor. O, nu vă despărțiți de Mine pentru bucurii care trec, și nu rămâneți cu ele, fiilor. Ele vor pieri și vă vor lăsa în durerea de la ele, iar durerea este grea, și vreau să vă feresc să vă doară pe voi, căci voi ați mâncat din gura Mea cuvântul vieții, fiilor. O, Mă aplec spre voi cu umilință ca să învățați de la Mine umilința fiecărei clipe pe care o aveți în față, căci tot timpul trebuie umilință și grijă mare pentru lucrarea umilinței, că fără umilință nu poate nimeni să fie creștin, oricât de sfântă i-ar fi împlinirea poruncilor vieții, fiilor.

O, e vremea să vă rog cu aplecare mare, cu umilință multă: schimbați-vă după chipul și asemănarea Mea, fiilor, că pier creștinii din lipsă de umilință și de aplecare pentru ascultare de Dumnezeu, o, fiilor. O, faceți-vă după chipul și asemănarea Mea prin ascultare și prin credință pentru ascultare. Iată, nu e greu aceasta, căci Eu sunt Cel ce am ascultat de Tatăl, și de aceea Eu sunt ca Tatăl și în Tatăl. Voi, fiilor, pocăință să vă lucrați mereu, mereu, și cu nici un chip judecată asupra celor din jur, căci cei ce iubesc pe Domnul se alătură cetelor îngerești, și părtași se fac slavei veșnice și plăcuți ai Domnului, împreună cu cei de sus ai puterilor cerești, fiilor. Voi treaptă cu treaptă tot mai sus să vă desăvârșiți, și biruitori peste neputințele firii să fiți, căci întunericul e tot mai gros, tot mai îndrăzneț zi după zi prin firea omului căzut.

O, fiilor, fiilor, feriți-vă de lucrarea trădării, de care Eu, Domnul, am avut parte din mijlocul ucenicilor Mei, căci când stați de vorbă cu cei cu duhul răzvrătit în ei, o, vă pătați iubirea de Dumnezeu și de frați și vă șubreziți puterea și vă faceți vinovați de trădare, fiilor, o, și se vede ce vă spun Eu, Domnul, vouă. O, fiți priveghetori tot timpul pentru această cuminenție a inimii și feriți-vă auzul de limba care împarte cărtiri și nemulțumiri, adică răzvrătire, fiilor, și vă faceți vinovați și voi apoi înaintea lui Dumnezeu, căci v-am spus că aceștia varsă venin cu limba și vă vatămă iubirea, fiilor.

Iată, trebuie să rumegați mereu, mereu cuvântul Meu. Văcuței îi dă stăpânul ei hrană, iar ea o mănâncă, și apoi o aduce înapoi în gură și o rumegă cu răbdare. O, tot așa să faceți și voi cu hrana cuvântului Meu, s-o rumegați mereu așa cum fac rumegătoarele, și despre care spune Domnul la cei mănăcatori de carne să le mănânce numai pe cele ce rumegă între cele cu copita despicată, și iată, au multe de lămurit cei hrăniți de Dumnezeu prin acest cuvânt.

O, vă îndemn, fiilor, întăriți-vă pe calea poruncilor vieții, căci satana, iată-l, dă să cadă pe mulți dintre voi dacă vă veți lăsa în voia gândurilor voastre străine de Duhul Domnului, și vai celui ce cade în cap, fiilor! O, aveți nevoie de iubire multă, ca nu cumva să vă doboare satana pentru greșalele voastre. Voi însă căutați iertarea Mea, măi fiilor, și cereți Mie să vă dau la cerere, și fiți cu inima bună și spuneți: *«Fă bine, Doamne, celor buni și celor drepti cu inima, căci pe cei ce se abat pe căi nedrepte, Domnul îi va duce cu cei ce lucrează fără-delegea»*.

Fiilor, fiilor, nu vă fie frică de lipsuri sau de sărăcie, că iar și iar vă spun: învățați-vă cu sărăcia și cu puținul din toate, așa cum le stă bine la creștini, că iată, e mare vorba spusă cu înțelepciune cum că sărăcia se sfârșește când omul își strânge bogăție, dar vine apoi altă sărăcie, sărăcia de Dumnezeu și de dragoste de Dumnezeu, iar voi hrăniți-vă, fiilor, cu cele cinci pâini și doi pești, și care nu mai erau pâine și pește, ci hrana celor credincioși, hrană de sus, așa cum nici peștii fripți pe jar după învierea Mea nu mai erau pești, și erau aceștia hrană de sus, cu care am hrănit pe ucenici după învierea Mea, și era totul ca mana din cer, după plăcerea Domnului pentru hrana omului, așa cum nu vrea omul să mănânce pe pământ, căci iată, și cerul poate să pună masă mare dacă omul vrea și el aceasta. O, de ce n-a adus Domnul altfel de hrană lui Israel? N-a adus decât după plăcerea Sa pentru hrana omului, căci Domnul l-a voit sfânt pe Israel.

O, fii ai hranei de sus peste voi, o, voi să nu cârțiți ca Israel, fiilor. Nu i-a mai plăcut lui Israel mana. El voia Egiptul și dulceața lui cea trecătoare. O, vouă vă trebuie acoperământ pe Domnul Ocrotitorul, măi fiilor, că diavolul e tot mai neliniștit ca să vă aducă la cădere și să părăsiți voia Domnului și să vă pierdeți de Domnul, iar pe pământ e greu fără Domnul. Zice creștinul că-și cârpește sănătatea, dar neascultarea și neîncrederea în binele cel de la Dumnezeu aduc suferință, fiilor, că de la Domnul e binele, nu de la tine, fiu creștin, nu de la căutarea ta de pe pământ, iar tu iată cum să-I zici Domnului: *„O, luminează-mi, Doamne, cele dinăuntru ale mele, și toate mădularele mele fă-le spre voința Ta și dăruiește-mi sănătate, întărindu-mă mereu cu dumnezeieștile Tale învățături. Amin”*.

Fiilor, fiilor, aveți încredere în Mine, în toate cuvintele Mele puse în cartea Mea cu voi, o, fiilor. Iată, este scris în cuvântul Meu cel pentru voi, cei de azi ai Mei, și am spus: «Fiecare să mănânce de la mama lui». Eu însă i-am spus omului, încă de la început i-am spus care să fie hrana cu care el să se hrănească, iar omul era atunci în rai. El însă n-a ascultat nici în rai, și nici pe pământ apoi, și a mâncat cărnuri, că are omul în el gustul cărnii, bietul de el, iar Eu, Domnul, ce să-i fac dacă el așa a ales? Pe voi însă v-am învățat întoarcerea în rai prin ascultare și prin credință și prin hrană și prin sfințenie, și v-am luat ușor cu ușor, pas cu pas ca să Mă primiți și să Mă urmați, dar se ridicau trădători mereu, și nu puteam mare lucru să fac așa cum am putut acum cu cei mai din urmă, care Mă ascultă împlinindu-Mi cuvântul. O, Mă întristam când creștinii Îmi vindeau tainele dintre Mine și ei, așa cum M-am întristat când Iuda M-a vândut ducând la preoți lucrul Meu și al ucenicilor Mei, dar Eu M-am întristat atunci de pierderea lui Iuda, și nu pentru ceasurile suferinței Mele dacă venise vremea lor, că așa a fost atunci, când pe Ioan cel iubit îl durea de suferințele Mele, iar pe Iuda îl durea de el însuși.

Fiilor, voiesc să lucrez cu voi întoarcerea omului în rai, și voiesc aceasta nu numai prin ceea ce mâncați pentru hrana trupului, ci și prin lucrarea statorniciei, fiilor, căci vorbirea de rău, o, n-au știut, n-au voit să știe creștinii acestui cuvânt că ea este vânzare asupra celor vorbiți de rău și dați pe listă sau din gură în gură la vrăjmași. De aceea iar și iar spun: nu vă vorbiți de rău unii pe alții, nu clevetiți cu nici un chip pentru nemulțumirile voastre. Nu cârțiți, fiilor, că iată, așa deprindeți lucrarea vânzării, lucrarea căderii, a nemulțumirii cu Dumnezeu și cu poporul lui Dumnezeu, căci cât timp a mâncat Israel mană a fost bine pentru el, dar după ce au început să aibă poftă și necredincioșie, o, nu le-a mai fost bine fiilor lui Israel, și s-au sculat să cârtească, iar cârtirea este duh de judecată, fiilor.

O, iubiți izvorul Meu de cuvânt, și nu dați să-l pierdeți sau să-l dați de peste voi, căci e povață de viață izvorul Meu cel pentru voi. O, fiilor, iubiți taina prin care vin la voi. Nu dați cu piatra, nu dați cu vină în lumina care vă luminează prin stâlpii care au lumină de la Mine pentru ca să vedeți voi calea, fiilor. Smeriți-vă sub brațul Meu cel credincios, de unde vă vin vouă bunătățile cele cerești ca să vă ajute în iubirea de fapte bune în vremea călătoriei voastre pământești, când aveți de luptat tot timpul cu trupul și cu vrăjmașul cel de suflet, fiilor.

O, dacă nu v-aș învăța mereu ați fi și voi dornici de cele vremelnice și atât de vinovate în oameni, dar Eu nu vă las, numai să nu vă lăsați voi spre clătinare, fiilor. Iar când vedeți pe careva clătînându-se, voi să știți că acela a aruncat înspre lumina pusă pe cale ca să lumineze calea și mersul pe ea, că i-am făcut lumină pentru voi pe cei ce vă veghează și vă învață de la Mine, dar dacă ridicați dispreț asupra lor, voi pierdeți și ați pierdut mintea cea de la Mine și o luați pe a voastră, care vă duce în lături de nu mai știți de voi. Iată, trufia nu-l slobozește pe om cu una, cu două dacă o are omul în sânge și nu se luptă să scape de această pedeapsă urâtă de peste el.

O, fiilor, rugați-vă să nu cădeți în ispită. Așa am spus și atunci, așa spun și acum. Rugați-vă, fiilor, neîncetat, căci oricând ispita căderii stă la pândă să lovească în voi. O, dacă dați să părăsiți rugăciunea, care vă luminează inima și mintea când vă lăsați spre tulburare, se apropie ispita și vă întunecă mintea și simțirea, o, fiilor.

Fiule, fiule, când tu nu aduci înaintea Domnului rugăciune curată și sfântă și se înăspresc inima și gândirea și te cuprind ispite și nemulțumiri și și se clatină statornicia. Atunci să știi că Domnul lipsește din tine, căci tu te clatini, dar El te așteaptă să-L așezi iarăși pe tronul inimii tale cuprinsă de furtună. De aceea, învață să veghezi ca să cunoști lipsa Mea din tine când n-ai pace în suflet și în gândire, când stai plouat fără să te plouă. O, caută să-ți dregi iubirea, că suferă iubirea peste care calci, când o strivești fără să știi ce faci, când ai pretenții că știi ce faci, dar Eu, Domnul, îți trimit solie, sau suferință ca solie ca să te întorci cu fața spre Mine. Iar dacă nu pricepi semnalele pentru salvarea ta, Domnul nu-ți mai face trezire, nu te mai strigă, nu-ți mai îngrijește pașii minții tale și te lasă în voile tale, care nu sunt de la Dumnezeu, și te faci primejdie de suflet ție însuși, și celor din jur. Dar Eu voiesc să vă cruț pe voi pe toți de rodul cel cu durere, fiilor.

Și iată încă o povață în zi de pocăință: O, fiilor, nu vă grăbiți, nu, fiilor, nu vă grăbiți să vă bucurați să ieșiți deasupra pentru dreptatea lucrurilor, că nu este al omului acest drept. Nu omul este judecătorul, ci Domnul este Cel ce judecă și Cel ce miluiește și Cel ce nu Se bate pentru El Însuși, că mare urâciune este aceasta înaintea Domnului în dreptul omului ambițios cu felul lui de a fi, de a ieși deasupra și de a se bucura de aceasta ca de o biruință, când biruința la creștin este răbdarea, este umilința inimii, și mai ales iertarea. O, iubirea și iertarea sunt cea mai de sus biruință, și nicidecum îndreptățirea, care este nelepădarea de sine a omului.

O, fiule, când vrei și cauți să nu te știe, să nu te vadă careva ce zici și ce faci și ce simți, tu nu ai inima curată, și nu poți să-L vezi pe Dumnezeu dacă nu ai inima curată, dacă o ai pitită, ascunsă în tine, lovind atunci pe cel cu Dumnezeu în el dacă nu poți să vezi, căci scris este: *«Cei curați cu inima vor vedea pe Dumnezeu»*, vor vedea, căci au inima curată, iar tu dacă nu o ai curată, o, cu ce să-L vezi pe Domnul, când tu vrei să nu te știe, să nu te vadă careva ce faci, ce știi tu, ce ești cu adevărat?

O, când afli de la omul însuși adevărul cel despre el e una, dar când îl afli de la Dumnezeu e alta. Când îl afli pe om de la el însuși el are umilința așezată în inimă, dar când îl afli pe el de la Dumnezeu, omul are îngâmfare de a nu se căi cu umilință pentru cele care îl despart pe el de Dumnezeu și de frați. Și iată ce măreață deslușire așez Eu în ziua aceasta de pocăință peste duhul poporului cuvântului Meu, o, fiilor care-Mi așezați în carte grăirea Mea cu poporul! Voi sunteți ținta multor săgeți care bat spre voi. Chiar dacă Eu am spus la toți să nu lovească în voi cei ce caută călăuzirea Mea, căci v-am făcut lucrători pentru ei pe voi, ei însă nu caută îndeajuns să nu se ridice asupra voastră, căci Eu nu greșesc prin voi, dar ei dau să greșiți voi prin ei. Voi însă stați sub cuvântul Meu și stați atenți mereu, chiar dacă printre ei se ivesc dintre cei care uită că este scris în Scripturi: *«Pe cel din frunte să nu-l vorbești de rău»*, să nu-l învinuiești pentru tine.

O, iar și iar vă spun vouă: Voi, fiilor din porți, să nu încetați să-l povățuiți spre plăcerea Mea pe cel care caută după hrana Mea de la izvorul Meu cu voi, iar astăzi Eu, Domnul, îi îndemn pe toți la duh de pocăință și de sfințenie prin umilința inimii, așa cum Maria Egipteanca s-a umilit pentru totdeauna după multa ei vreme de păcătuire, și, povățuită din cer, s-a înarmat ea cu Hristos prin sfânta împărtășanie pentru iertarea păcatelor ei multe, și luând cu ea ceva pâine s-a dus dintre oamenii lumii, s-a dus spre viață îngerească salvându-și sufletul său de păcat, pildă făcându-se turmei Mele, și tuturor celor ce vor cu Domnul cu viața lor pe pământ. Acum ea are două, trei cuvinte să spună în ziua ei de pomenire, că în ziua aceasta a acestei luni din an ea a mers spre odihna cerească, a mers și a slăvit pe Domnul pentru iertarea primită și pentru ajutorul dat în lupta ei asupra diavolului dușman pe om.

O, spune tu, maica mării umilințe, căci Eu, Domnul, scriu în cartea Mea grăirea ta acum.

— *O, Doamne, Doamne, despre iubire spun tuturor cuvânt spre știre. Am fost femeie, și, zicând că iubesc, n-am știut nimic din taina iubirii. Când însă am dat de gustul sfințeniei a prins aripi în mine iubirea pentru Tine și pentru oameni și pentru mine. Și am de spus așa pentru cele cu bărbat, și pentru cele fără de bărbat femei:*

O femeie care nu-l iubește pe bărbatul ei este femeie care nu-l vrea pe el sfânt, ci îl vrea doar pentru ea, iar ea îl slăbește spre ea și spre păcatul din ea. Cea care nu are bărbat al ei îi slăbește pe mai mulți spre ea și spre păcatul din ea. Acest fel de femei nu cunosc iubirea, și sunt vii și tot mai vii spre păcat, și fac moarte multă în jurul lor tot timpul. Și le spun celor ce vor să cunoască iubirea: stați departe de femeie, și învățați de la Domnul ca să puteți aceasta, căci femeia este moarte pentru bărbat, dar cine crede aceasta?

O, Doamne, o, Doamne, omul merită numai în amărăciune să petreacă, bietul de el, căci lui îi trebuie ispășirea vinei vieții lui ca să nu piardă mila cea pentru vecii a Ta. Omul trebuie să trăiască numai pentru pocăință, că vine vremea vieții veșnice, și vai omului, vai lui, că nu știe să-și facă loc lângă Tine ca să nu ardă pe veci!

O, n-am avut ce să-Ți dau ca să merit iertarea, dar mi-ai dat-o Tu, mi-ai dat puterea biruinței prin iertarea păcatelor mele, că Te-ai dat mie cu totul, cu totul, și ai făcut dintr-o mână de lut rău mirositor un boț de aur, un om iertat prin iubirea Ta pentru cei pătați și mult păcătoși, așa cum eu am fost, o, Doamne al iubirii și al iertării celor ce pierd totul ca să Te câștige pe Tine, Domnul meu, Mântuitorul meu, Mântuitor al celor păcătoși. Amin.

— O, fiilor, pace vouă acum! A fost o zi cu putere de cuvânt, iar cuvântul Meu e hrană tare în această zi de pocăință, că vreau să-i nasc de sus pe cei care caută după iertarea Mea. Ridicați-vă acum și puneți înaintea poporului mana cerului, miere și lapte pentru cei iubitori de cer pe pământ, fiilor.

O, rumegați împreună cu poporul toată hrana cea de la Mine, dar numai cu cei ce se apleacă deplin, fiilor, căci altfel vă faceți rost de dureri, că omul se joacă de-a v-ați ascunselea, încă de copil îndeletnicindu-se așa ca și cu o joacă, și apoi merge așa cu viața sa. Când nu simțiți că aveți trecere, stați doar lucrând peste cei cu inima curată, fiilor, căci omului ne-iubitor de Dumnezeu îi este greu cu Dumnezeu.

O, Eu sunt ușa, fiilor, iar voi sunteți cheia pentru cei ce vor să fie cu Mine și cu voi, când Eu, Domnul, vă fac cunoscută voia Mea, căci Eu sunt Cel ce știu, Cel ce văd și Cel Care deschid celui ce bate ca să intre și ca să fie al Meu, sau nu-i deschid lui, după ce îi văd statornicia sau șovăiala, dragostea sau nedragostea lui cea pentru Mine, o, fiilor. Amin, amin, amin.

01/14-04-2019